

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 december 2020 met nummer RvVb-S-2021-0456
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0742-SA

Verzoekende partijen	1. mevrouw Laura VANDERLINDEN 2. de heer Charles-David SURKYN
	vertegenwoordigd door advocaat Philippe VANDE CASTEELE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2900 Schoten, Klamperdreef 7
Verwerende partij	de provincie VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomende partij	de bv ENVIRONNEMENT ET PROMOTION IMMOBILIÈRE
	vertegenwoordigd door advocaat Thomas RYCKALTS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel Wolvengracht 38 bus 2

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 juni 2020 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2020.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 8 september 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2020.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de aanvrager tegen de (stilzwijgende) weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Linkebeek van 18 februari 2020 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een omgevingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van twee woningen, op de percelen gelegen te 1630 Linkebeek, Brouwerijstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, 311A en 311B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 8 september 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 7 mei 2020. De schorsing bij voorraad van de bestreden beslissing wordt door de Raad met het arrest van 17 september 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0062 geschorst. De tussenkomende partij dient tijdig een verzoek tot voortzetting in.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 14 september 2020 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 27 oktober 2020 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een nota over de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 26 november 2020.

De verzoekende en tussenkomende partijen verschijnen op de zitting.

Advocaat Philippe VANDE CASTEELE voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Frederik VAN DE WINNE *loco* advocaat Thomas RYCKALTS voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De raadsman van de verzoekende partijen legt ter zitting een aanvullende nota en een bijkomend stuk neer, met name een brief dd. 26 oktober 2020 van de raadsman van de tussenkomende partij betreffende de "*aanvang van de werken*" en een nieuw attest van aanplakking. De overige procespartijen formuleren hiertegen bezwaar. De raadsman van de tussenkomende partij legt ter zitting een nota neer betreffende de eerder vermelde aanvullende nota van de verzoekende partij. De overige procespartijen formuleren hiertegen bezwaar.

2.

Artikel 15, 5° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een inventaris van de stukken bevat. Artikel 16, 4° bepaalt dat de overtuigingsstukken die in de inventaris zijn vermeld, moeten gevoegd worden bij het verzoekschrift. Het neerleggen van aanvullende procedure- of overtuigingsstukken buiten de termijnen voorzien in het Procedurebesluit is in beginsel niet toegelaten. Artikel 86, §2 van het Procedurebesluit bepaalt dat partijen ter zitting geen aanvullende stukken kunnen neerleggen. Een verzoekende partij moet de overtuigingsstukken waarop ze zich wenst te beroepen, bij haar verzoekschrift voegen, wat niet belet dat ze de Raad kan inlichten over nieuwe relevante gegevens of stukken waarover ze niet beschikte of kon beschikken op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift.

3.

De stukken van de verzoekende partijen, noch die van de tussenkomende partij zijn relevant. Waar de verzoekende partij uitgaat van het feit dat de voortzetting van de procedure door de tussenkomende partij zou impliceren dat de zaak onmiddellijk zou worden opgeroepen in het kader van de annulatieprocedure en een beoordeling van de schorsingsvordering niet meer vereist is, gaat ze vooreerst uit van een verkeerde premisse. Zoals onder titel VI wordt aangegeven, is de

voorliggende schorsingsvordering evenwel zonder voorwerp gelet op de voorafgaande schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De door de verzoekende partij aangevoerde, bijkomende gegevens zijn dan ook niet noodzakelijk noch nuttig. De betichting van valsheid ten aanzien van het attest van aanplakking van de verkavelingsvergunning, dan wel het feit dat de tussenkomen de partij vasthoudt aan dit attest in het licht van haar exceptie met betrekking tot het causaal verband tussen enerzijds de vooropgestelde hinderlijke en nadelige gevolgen, en anderzijds de bestreden omgevingsvergunning doet hieraan niet af. De Raad ziet immers, zoals aangegeven onder titel VI, geen reden om te oordelen dat de hinderlijke gevolgen volledig geïsurpeerd zouden worden door de verleende verkavelingsvergunning. Een oordeel over de vermeend onregelmatige aanplakking van de verkavelingsvergunning en het potentieel valsheidsgeschil is aldus ter zake geheel niet dienend. Zoals uit titel VI zal blijken, ziet de Raad dan ook geen redenen om tot de opheffing van de schorsing over te gaan.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is vooralsnog niet aan de orde, aangezien de vordering doelloos is, zoals hierna zal blijken

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Een verder onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot schorsing is vooralsnog niet aan de orde, aangezien de vordering doelloos is, zoals hierna zal blijken.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De verzoekende partij die bij de Raad de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet de hoogdringendheid van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen. (artikel 40, §1 DBRC-decreet)

2.

De Raad heeft met het arrest van 17 september 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0062 de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Noch de verwerende partij, noch de tussenkomen de partij vorderen in hun respectievelijke nota's een opheffing van de schorsing. De tussenkomen de partij vordert de opheffing van de schorsing wel ter zitting. De arresten waarin uitspraak wordt gedaan over een vordering tot schorsing hebben gezag van gewijsde en kunnen niet worden gewijzigd buiten de omstandigheden die uitdrukkelijk door de wetgever geformuleerd zijn. In geval van twijfel moeten die omstandigheden in enge zin worden geïnterpreteerd. Krachtens artikel 40, §13 DBRC-decreet kan de Raad het arrest, waarbij de schorsing is bevolen, op verzoek van de partijen, of op eigen initiatief, opheffen, wanneer er nieuwe feiten zijn of de omstandigheden zo zijn veranderd dat de schorsing niet langer gerechtvaardigd is. Nog daargelaten het feit dat de tussenkomen de partij hiertoe geen verzoekschrift heeft ingediend, is de Raad van oordeel dat deze nieuwe feiten en/of omstandigheden zich niet voordoen. Het nadeel van de verzoeker is niet verdwenen of aanzienlijk verminderd. De verwerende en tussenkomen de partij halen geen gegevens aan die de conclusie van de Raad in het schorsingsarrest bij uiterst dringende noodzakelijkheid onderuit halen, met name en in essentie dat:

- de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat de bestreden beslissing een nadelige impact op het aanwezige bomenbestand in de onmiddellijke (visuele) leefomgeving van de verzoekende partijen impliceert, waar dat bomenbestand (onder meer) een erfgoedwaarde omvat, en die impact mee vorm gegeven wordt door de omgevingsvergunning inzake het stedenbouwkundig handelen;
- de vergunninghouder op 7 september 2020 een aanvang heeft genomen met de uitvoering van de werken;
- rekening houdend met de aard van de nadelige gevolgen die reeds bewerkstelligd wordt bij de aantasting van het aanwezig bomenbestand, komt het aannemelijk voor dat de vergunde werken in een korte tijdspanne kunnen worden uitgevoerd;
- de verzoekende partijen de voor hun nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, nog daargelaten de vraag of er *in casu* sprake is van een bos, aldus voldoende aannemelijk maken en het principieel correct is dat er van de bewoners in een woongebied een zekere tolerantiedrempel verwacht mag worden voor hinder die eigen aan een dergelijke omgeving is, maar dat kan worden aangenomen dat de bestreden beslissing, mede gelet op de aannemelijk gemaakte, doch niet geformaliseerde erfgoedwaarde, een beduidende impact op de leef- en woonomgeving van de verzoekende partijen kan hebben en dat verzoekende partijen geenszins een recht claimen op “een voorbehoudloze vrijwaring van de zogezegd groene omgeving” of hun belang hiertoe beperken;
- in het licht van het verzoek tot belangenafweging door de tussenkomenende partij ook niet wordt toegelicht waarom haar nadeel klaarblijkelijk zwaarder zou doorwegen dan het voordeel voor de verzoekende partijen in het geval van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de Raad de schorsing omwille van de nadelige gevolgen voor de tussenkomenende partij dus alsnog zou moeten verwerpen.

Dat de argumentatie van partijen voor wat betreft de voorliggende vordering op hoogdringendheid is gebaseerd doet niet af aan het feit dat de nadelige gevolgen voldoende concreet werden aannemelijk gemaakt, *a fortiori* kan aangegeven worden dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure ondoelmatig is en er geen enkele reden voorligt om de schorsing op te heffen. Waar de tussenkomenende partij vasthoudt aan haar exceptie inzake een gebrek aan causaal verband, zowel met betrekking tot de hoogdringendheid als met betrekking tot het belang, voert zij evenwel geen nieuwe gegevens aan die de Raad ervan kunnen overtuigen af te stappen van haar conclusie dat:

- de tussenkomenende partij niet aannemelijk maken dat de visueel-vormelijke en cultuurhistorische aspecten (met betrekking tot het bomenbestand) uit de verkavelingsvergunning geen enkele appreciatieruimte meer laten aan de verwerende partij en dat de potentieel nadelige effecten van de werken geheel losstaan van de uitvoering van de omgevingsvergunning voor het stedenbouwkundig handelen;
- de stedenbouwkundige voorschriften van de verkavelingsvergunning, ruimte blijken te laten voor verschillende invullingen.

3.

De verwerende partij en tussenkomenende partij betwisten het derde middel van de verzoekende partij, maar voegen in hun nota's niets toe aan hun verweer en argumentatie in het licht van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Er kan dan ook verwezen worden naar de beoordeling van de ernst van het middel in het arrest met nummer RvVb-UDN-2021-0062. De Raad ziet geen redenen om met betrekking tot voorliggende vordering anders te oordelen.

4.

De Raad herhaalt dat ze met het arrest van 17 september 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0062 de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst heeft bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is daardoor doelloos. Er zijn geen redenen om over te gaan tot de opheffing van de schorsing.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 17 december 2020 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH